

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 471/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. decembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. S., t. č. vo väzbe, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2, 4 a 5 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 6 T 20/2010 a jeho uznesením z 20. septembra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. S. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. novembra 2010 doručená sťažnosť J. S. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2, 4 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní

vedenom pod sp. zn. 6 T 20/2010 a jeho uznesením z 20. septembra 2010 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti, ako aj z pripojeného uznesenia okresného súdu vyplýva, že sťažovateľ bol napadnutým uznesením okresného súdu vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku s odôvodnením, že sa vyhýba trestným konaniam, neoznamuje adresu svojho prechodného bydliska a pácha trestnú činnosť podvodného charakteru. Sťažovateľ v sťažnosti vyjadril nesúhlas s napadnutým uznesením okresného súdu a uviedol, že nikdy nemal v úmysle mariť trestné stíhanie, všetky doručované súdne zásielky riadne preberal a vždy sa riadne dostavoval na výsluchy vyšetrovateľa alebo na pojednávania súdu, a preto považuje vydanie príkazu na zatknutie, následné zatknutie a napokon vzatie do väzby za nezákonné, a tým porušujúce jeho označené základné práva. Okrem toho vyhodnotil *„konanie okresného súdu za účelové... a tvrdenia okresného súdu za nedostatočne odôvodnené, skrátka za stereotypné“*.

Na základe uvedeného sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby *„rozhodnutie Okresného súdu Trnava, 6 T/20/2010 zo dňa 20. 09. 2010 zrušil v plnom rozsahu a rozhodol novým uznesením, kde ma svojim rozhodnutím prepustí z väzby na slobodu“*.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento

zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (v tomto prípade sťažnosti) podľa § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri prerokovaní sťažnosti ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy. Toto ustanovenie limituje hranice právomoci ústavného súdu a všeobecných súdov rozhodujúcich v občianskoprávných a trestnoprávných veciach, a to tým spôsobom, že ochrany základného práva a slobody sa na ústavnom súde možno domáhať v prípade, ak takúto ochranu nemôžu poskytnúť všeobecné súdy.

Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu okresného súdu, ktorým bol sťažovateľ vzatý do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku, sťažovateľ využil zákonnú možnosť a po jeho vyhlásení podal proti nemu sťažnosť (§ 83 ods. 1 Trestného poriadku) do zápisnice o výsluchu obvineného. O sťažnosti rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 6 Tos 112/2010 zo 7. októbra 2010 tak, že ju zamietol.

Bolo teda v právomoci krajského súdu ako sťažnostného súdu poskytnúť ochranu označeným základným právam sťažovateľa. Právomoc krajského súdu poskytnúť sťažovateľovi ochranu pred zásahom do jeho základných práv a slobôd v danej veci preto vylučuje právomoc ústavného súdu na meritórne prerokovanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy smerujúcej proti postupu okresného súdu a napadnutému uzneseniu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa smerujúcu proti napadnutému uzneseniu okresného súdu odmietol po jej predbežnom prerokovaní podľa

§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (obdobne napr. IV. ÚS 405/04, III. ÚS 133/05, III. ÚS 208/08, III. ÚS 386/09).

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa vrátane jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. decembra 2010